

ALİS VE
MUTLULUK
VİRÜSÜ
DIKKAT KAHKAHA
BULAŞICIDIR

GWEN LOWE

ilk genç
T
timas

i y i k i k i t a p l a r ı m v a r . . .

● TİMAŞ YAYINLARI ●
İSTANBUL 2020

ALİS VE MUTLULUK VİRÜSÜ

DİKKAT KAHKAHA BULAŞICIDIR

Yayın Yönetmeni Savaş Özdemir
Yayın Koordinatörü Tülay Öncü
Editör Cansev Ayanoğlu
Çeviri Dürdane Tekin
Kapak Uygulama Esra Burak
İç Tasarım Nur Kayaalp

1. Baskı Aralık 2020
Uluslararası Seri No 978-605-08-3503-8

TİMAŞ YAYINLARI

Adres Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alayköşkü Cad. No:5
Fatih/İstanbul
Telefon (0212) 511 24 24
E-posta bilgi@genctimas.com

Baskı ve Cilt Mega Basım
Sertifika No 44452
Adres Cihangir Mah. Güvercin Cad. No:3 Baha İş Merkezi
Avcılar / İstanbul
Tel (0212) 412 17 00

TİMAŞ YAYINLARI / 5049

ÖZGÜR ROMANLAR / 30

RAF: 10+ ROMAN ÖYKÜ

KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 45587

© Gwen Lowe, 2018

Kapak İllüstrasyon © Sarah Horne, 2018

© 2018 Alice Dent and Incredible Germs orijinal adıyla The Chicken House tarafından yayımlanan bu kitabın Türkçe hakları Akçalı Ajans aracılığıyla Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne geçmiştir. İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

ALİS VE
MUTLULUK
VİRÜSÜ
DİKKAT KAHAHA
BULAŞICIDIR
GWEN LOWE

Gwen Lowe

İşini tıbbi bir dedektif gibi tanımlayan uzman halk sağlığı danışmanıdır. Özel bir ekiple çalışarak insanları neyin hasta ettiğini acilen keşfeder ve daha sonra başkaları da hastalanmadan bunu durdurur. Evlidir ve bir kız çocuğu vardır. Yazarın ilk kitabı *Alis ve Mutluluk Virüsü Dikkat Kahkaha Bulaşıcıdır*, İngiltere, Almanya, Kore, İtalya, Avustralya ve Hollanda'da yayımlanmıştır.

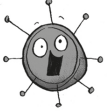
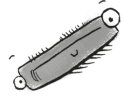
Fantastik drtlme:

En sevdiğim hayvan mknatısı Cait'e...

*Tüm hava koşulları için mükemmel bir
partner olan Phil'e...*

Mutluluğun sırrını bilen Ian'a...

*Ve büyümesi beklediğimden daha güzel
sonuçlanan Beatrix'e...*

BİRİNCİ BÖLÜM

Isırgan Sokak, Numara Dokuz

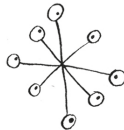

Bay ve Bayan Dent, çocukları pek sevmeyen ebeveynlerdendi.

Bayan Dent, “Onlar, o sümüklü küçük burunlarını sürekli karıştırıp her yere mikrop bulaştıran, pis küçük yaratıklar.” diye söyleniyordu o sabah.

Mutfak penceresinden cesurca sarkıp en uzun saplı tutacağıyla kapıdaki posta kutusundan günlük gazeteleri ustaca aldı.

Bayan Dent mecbur kalmadıkça asla dışarı çıkmazdı.

“Bizim gibi her zaman kirlilik ve hastalıklar hakkında bilgi sahibi, muhteşem ebeveynlerin olmaması çok kötü.” diye böbürlenerek bir şişe dezenfektanı sallayıp köpürterek sıktı. Gazete neredeyse sıırıslıklam olunca, Bayan Dent kurutmak için onu sıcak fırına attı.

Annesinin sözleri ve sıcak duman yüzünden Alis Dent neredeyse boğuluyordu.

Alis, görünmezmiş gibi davranarak Isırgan Sokak Numara Dokuz'daki mutfağın kahvaltı masasında sessizce oturuyordu. Bunu o kadar iyi yapıyordu ki bazen ailesi saatlerce onun varlığını unuturdu.

Ama bu, bugün pek uzun sürmeyecekti.

Çok geçmeden Alis, gezegendeki en kötü belanın başına geleceğini anlayacaktı. Çünkü soğuk algınlığına yakalanmıştı.

Çok haşlanmış yumurtasını zorla yutmaya çalışırken burnunu çekerek *hapşırırsam öldüm demektir*, diye panikle düşündü. *Belki fark etmezler*, diyerek kendini teselli etti. Fakat burnunu silmek için masanın altına girip durması gerekirken bu pek de mümkün görünmüyordu.

Bayan Dent, sterilize edilmiş gazeteyi fırından çıkarıp kocasına uzattığında Bay Dent sert bir şekilde “Çok ayıp!” diye bağırды.

“Özür dilerim.” diye mırıldandı Alis. Şimdi de öksürükten boğuluyordu. Bu belirtilerin dünyayı değiştirecek, garip ve inanılmaz olayların ilk işareti olduğunu bilmesinin imkânı yoktu. Bunun ne kadar kötü olduğunu da biliyordu çünkü Alis şimdi de gülmemek için kendini zor tutuyordu.

O sırada Bayan Dent, mutfağın etrafında koşturuyor, ayakkabı bağcıklarını kaynatırken Bay Dent’in iş botlarının tabanlarını parlatıyordu. Dünyanın değişeceğine kesinlikle inanmıyordu. Bunun çok tehlikeli bir fikir olduğunu düşünüyordu.

Bayan Dent bağcıkları mükemmel bir şekilde geçirirken Bay Dent dumanlı gazeteden başını kaldırıp övgüyle “Bu botlar çok düzenli görünüyorlar, hayatım.” dedi. Sevgiyle birbirlerine gülümsediler.

Alis yüzünü sakladı ve hasta olmamaya çalıştı. Ailesi inanılmaz uyumluydu. Bayan Dent, keskin burunlu ve temizliğe düşkün bir hafiye gibiyken, Bay Dent ise geniş yapılı, kaslı, yasa ve düzen konusunda tutucu biriydi. Her şeyin düzenli olmasını isterdi. Güçlü kollarını rutin olarak giydiği koruyucu böcek ilaçlama kıyafetinin üzerinden sıyrarak “Her şey düzgün ve derli toplu olmalı.” derdi. Hiçbir şey onu büyük bir yaban arısı yuvasını yok etmek veya birkaç hamam böceği öldürmekten daha mutlu edemezdi

Aslında, Bay ve Bayan Dent'in başına gelen en kötü şey bir çocuk sahibi olmaktı. Alis de bundan pek memnun değildi ama fazla umursamamaya çalışıyordu.

Alis'in, içinde bal rengi lekeler olan, ilginç mavi gözleri vardı. Her gün beş kez duş alır veya sabunlanıp banyo yapardı. Hatta Bayan Dent ısrar ettiğinde daha fazla banyo yapmak zorunda kalırdı. Öyle ki, uzun kıvırcık saçlarını o kadar sert sabunlamaktan saçının renginin solduğundan ve içinde sarı ve kızıl-kahverengi tonlarında çizgiler oluştuğundan emindi.

Bir iç çekti. Tekrar soğuk algınlığına yakalanması hiç adil değildi. Çok iyi beceremese de gerçekten temiz ve titiz olmaya çalışıyordu. Öyleyse ona nasıl mikrop bulaşabilirdi? Kimseyle görüşmemişti. Ailesi, eve bazı öğrencilerin mide rahatsızlığı olduğunu bildiren bir not gelmesi nedeniyle bir hafta okula bile gitmesine izin vermemişti.

"Ben size diyorum bu adam kesinlikle yeri göğü inletecek." dedi Bay Dent aniden. Gazetenin hafifçe kömürleşmiş sayfalarını çevirirken övgüyle konuşuyordu.

Ah hayır! Alis hapsirliğini tekrar engellemek için aceleyle burnunu tuttu. Zaten işler yeterince kötü değilmiş gibi şimdi de ebeveynleri yeni Her Şeyin Mükemmel Şekilde Düzenli Olmasından Sorumlu En İyi Bakan

hakkında durmadan konuşacaklardı. Bütün hafta başka bir şey konuşmamışlardı.

Kızarmış ekmeğine sevgiyle yağ sürerek, “Şimdiye kadar gelenlerin en iyisi.” diye devam etti Bay Dent. “Fikirleri muhteşem, tam da bu ülkenin ihtiyaç duyduğu biri.”

Bayan Dent “Muhteşem biri! Çok da akıllı görünmüyor mu?” diye haykırdı. “İmzalı bir fotoğrafını verir mi acaba?”

Bayan Dent diğer sayfaları çevirirken Alis, yeni En İyi Bakan’ın yüzünü gördü. Daha önce çok güzel kıyafetler giydiği haber fotoğraflarına göz atmıştı. Ancak bu özelliklerini ilk kez yakından, net ve tam şekilde gördü.

Alis, resmi içinde giderek artan bir huzursuzlukla inceledi. En İyi Bakan’ın gözleri, soluk tenine gömülmüş, yanan siyah çukurlar gibiydi fakat bakışları, Alis’i bir buz küpünü sağlam yutmuşa döndürmüştü.

Bir şey, bir ışık yanılması belki, yüzünü şeytani bir balmumu maskesine dönüştürdü. Bu yüzden de sanki, buz gibi soğuk bir el Alis’in kalbini sıkıştırır gibi oldu.

Bay Dent onlara, “Büyük planları olduğunu söylüyorlar. Kedileri kovacak, dondurma kamyonlarını mobil bankalara çevirecek ve turuncu kıyafetleri yasaklayacakmış.” dedi.

“Çok doğru aslında, turuncu çok parlak bir renk.” diye düşündü Bayan Dent. “Ben şahsen pembeyi tercih ederim, tatlı bir pembe rengi hiçbir sorun çıkarmaz.”

“Görünüşe bakılırsa iğrenç enfeksiyonlara yakalanan çocukları yok etmekte kararlı, bu yüzden doğum günü partileri gibi birçok şeyi yasaklamayı planlıyor.”

“Harika bir fikir!” diye onayladı Bayan Dent.

Alis, partileri durdurmanın nasıl mikropları da durdurabileceğini merak etti. Yeni En İyi Bakan eğlenceyi ortadan kaldırıyor gibiydi.

“Okullarda da kıkırdamayı da yasaklıyor. Kıkırdayan çocukların derhal cezalandırılması için müdürlerine bildirilmeleri gerekiyormuş.”

Bayan Dent, “Ne adam ama!” diye ayılıp bayıldı, gözlerinin içi parlıyordu.

Bu gösteriyor ki, diye sinirli bir şekilde düşündü Alis, kesinlikle bizi mahvetmeye çalışıyor.

“Polisi de kötü kokulu ve kirli çocukların peşine salmış. Yetkililer, onları iflah olmaz ebeveynlerinden uzaklaştırarak ve onlara nasıl yıkanacaklarını öğreterek harika bir iş çıkarıyorlar.”

“Bu harika bir haber!” diye onaylayarak başını salladı Bayan Dent.

“Evet, bu kokmuş tıfilları ayıklamalı. Böyle iyi ebeveynlere sahip olduğun için ne kadar şanslı olduğunu görüyor musun çocuğum?”

Alis öfkeden delirdi. Ama cevap veremedi, şimdi burnu çok akıyordu ve...

Ah hayır! Alis paniğe kapılarak aceleyle masanın altına girdi ve hapşırığının tam zamanında tuttu.

Artık daha fazla dayanamıyorum, diye kendi kendine mırıldandı. Öksürüğünü ve soğuk algnlığını saklamaktan bıkmıştı. Büyüdüğünde her şeyin daha iyi olabileceğini düşünmüştü ama bunun yerine her şey daha da kötüye gidiyor gibiydi.

“Şimdiye kadar bir şeyler yapılmıştır, küçük mikrop yayıcıların durumunu bugünlerde görürsünüz!” Bayan Dent, kısa kahverengi saçlarının üzerine her zaman taktığı bebek pembesi başörtüsünü titizlikle düzeltti. Birden ifadesi değişti. Bay Dent’e doğru eğildi.

“Bu kurallar... Mikropları yok edip kıkırdamayı yasaklaması... Özellikle de kıkırdama... İri Rus’un geri gelmesinden mi endişe ediyor sence?” diye fısıldadı. Alis çok zor duyabiliyordu. Bayan Dent’in aslında “İri Rus” dediğinden bile emin değildi ama kulağına öyle gelmişti.

Bay Dent’in rengi soldu.

“Hayır, tabii ki hayır...”

Bayan Dent eliyle masayı kavradı, parmak eklemleri kar desenli masa örtüsü kadar solgunlaşmıştı.

“Bu şimdiye kadarki en kötü şey olurdu... Düşünebiliyor musun?” diye fısıldadı. Gözleri tuhaf ve korku doluydu.

“İri Rus da nedir?” Alis düşünmeden konuşmuştu. “Büyükler konuşurken çocuklar susar” ev kuralını çiğniyordu ama bunu gerçekten öğrenmek istiyordu.

Babası Bayan Dent’e bir uyarı bakışı attı.

“Çocuğun önünde böyle şeyler hakkında konuşmamalıyız canım.”

Alis’in yüzüne bakmak için yana doğru döndü.

“Ayrıca sen de sinir bozucu küçük burnunu seni ilgilendirmeyen şeylere sokmayı kesmelisin.”

Alis dişlerini öfkeyle gıcırdattı. Bu büyük bir hataydı çünkü onu öksürttü.

Panik olan Bay Dent ona daha dikkatle baktı.

“Senin burnun mu akıyor? Sen. . . GRİP mi oldun?” diye korkuyla sordu.

Alis çok pişman olmuştu. Ama zaten çok geçti, hapşırığının daha fazla tutamıyordu.

Sonunda “HAAAAPPŞŞŞUUUU!”

“HAAAYIIIRR MİKROPLAR!”

Bay Dent lavaboya koştu ve başını musluğun altına soktu. Bayan Dent mutfaktan koşarak çıkıp ağzında yeşil bir maske ve ince vücutu pembe bir örtüyle sarılı hâlde geri döndü. Her ikisine de sırtındaki endüstriyel dezenfeksiyon makinesinden sprey püskürttü.

“Ah hayır!” diye bağırdı Alis. Başına ne geleceğini biliyordu.

“Odana git! HEMEN ŞİMDİ!” diye bağırdı Bay Dent, sesi korkudan titriyordu.

“İşte Şimdi yine başlıyoruz.” diye mırıldandı Alis. Her soğuk algınlığına yakalandığında aynı Şey olurdu. Alis yatak odasına girer girmez Bay Dent özel bir kilidi olan kapıyı kilitledi, böylece hiçbir yere kaçamazdı.

Doktor o öğleden sonra ziyarete geldi. Dışarı çıkmak zorunda kaldığı için aşırı rahatsız olmuştu. Dent ailesini çok iyi tanıyordu. Bayan Dent onu her gün arardı.

Alis’in kızarıklıklarını dikkatlice muayene ettikten sonra “Bunun sadece bir virüs olduğunu düşünüyorum.” dedi. “Ama bu salgı örneğini test için göndermem gerekecek. Yeni En İyi Bakan, bugünlerde ocuk enfeksiyonlarını teşhis etmek için baskı yapıyor. Sanki doktorların yapacak çok içi yokmuş gibi yine bana yapacak içi çıktı.” diye söylenerek Alis’in boğazına ince bir çubuk soktu. Alis gıdıklandı ve kendini tutamayarak kıkırdadı.

Doktor donakaldı.

“Çok kıkırdıyor musun? Kendini neşeli hissediyor musun?” diye şüpheli bir şekilde sordu.

“Hayır, hiç değil.” dedi Alis başını sallayarak.

“Peki, bir daha bunu yapma. Şu sıralar kıkırdamanın ne kadar tehlikeli olduğunu bilmiyor musun?” deyip ona uzun bir bakış attıktan sonra Doktor, Alis’in ebeveynlerine döndü.

“Soğuk algınlığından başka bir şeyse stetoskopumu yerim.”

“Çok iyi.” dedi Bayan Dent kapının arkasından. “Çok korktum ya İri Ru—”

“Çocuğun önünde değil!” diye sinirden köpürdü Bay Dent.

“Bunun bir belirtisi görünmüyor, bu yüzden endişelenmenize gerek yok. Aşağıya da inebilir, sonuçlar geleceğe kadar burada kalmasına gerek yok, sonuçları almak günler sürüyor.”

Doktorun söylediklerine rağmen, Bay ve Bayan Dent işlerini şansa bırakmadılar. Fırfırlı önlükler giyip yeşil maskeler ve kürk süslemeli eldivenler taktılar. Alis’in kapısını da sadece uzun saplı bir kaşıkla iğrenç siyah ilacı vermek ya da dar boşluktan patates kızartması veya tost göndermek için açtılar. Alis’in yapabileceği tek şey,

her geçen gün daha da sinirlenerek yatağında uzanıp durmaktı.

“Çıkmam lazım!” diye sinekkapan bitkilere mırıldandı. Her pencerenin kenarında sıra hâlinde dizilmişlerdi. Bay Dent kalmaları için ısrar etmişti. “Böcek spreyinden daha iyi.” diye sürekli söylüyordu.

Alis onlardan rahatsız olmuyordu çünkü onlar olmayanca odası oldukça boş kalıyordu. Gevşek bir döşeme tahtasının altına birkaç şeyi saklamıştı ancak onlar dışındaki her şey, Bayan Dent’in onları bulaşık makinesinden on kez geçirmesi veya fırında ısıtması yüzünden mahvolmuştu.

Alis o kadar sıkıldı ki sinekkapanlarıyla konuşup onları soğuk patateslerle besledi. Birkaç gün sonra bitkiler solmaya başladı ve Alis iyice umutsuzluğa düştü.

“Allah aşkına! Sırf üşüttüm diye beni odaya kilitleyemezsiniz, bu yasa dışı! Sıkıldım! Lütfen, lütfen, LÜTFEN bırakın çıkayım!” dedi.

Ama bu hiçbir işe yaramadı.

“Hayatta olmaz, kusura bakma, soğuk algınlığı tehlikeli bir şeydir.” dedi Bay Dent endişeyle.

“Özellikle senin yaşındakiler için, çok kötü bir zaman dayız.” diye ekledi annesi, boşluktan üçgen bir peynir göndererek. “Ne olacağını kim bilebilir?”

“Peki, o hâlde beni burada tutarsanız can sıkıntısından ölüyorum.” diye cevap verdi Alis ama ailesi çoktan gitmişti.

Dördüncü günde Alis artık çığlığı basmaya hazırđı. Burnu hâlâ akıyordu ve hapşırığına engel olamıyordu ama doktorun endişe ettiği kıkırdamaları yoktu. Aslında hiç bu kadar kötü duruma düşmemişti. Bir şey yapabileceğine dair hiç umudu olmasa da Alis banyo yapmak için yalvardı ama Bay Dent onu hiçbir şey için dışarı çıkarmazdı.

O akşam pencerenin dışından amaçsızca aşağıdaki karanlık sokağa bakarken “Buna daha fazla dayanamıyorum.” diye mırıldandı sinekkapanlara. Isırgan Sokak’ta geceleri ışık yanmazdı Bayan Dent ana yoldaki sokak lambalarını her gün şikâyet ediyordu.

“Keşke bir köpeğim olsaydı.” diye iç çekti Alis. Fakat ailesi milyonlarca yıl geçse de asla evcil hayvan edinmesine izin vermezdi. Alis en çok bir köpeği olsun isterdi ama herhangi bir hayvana da razı olurdu. Yani, neredeyse her hayvan. Bir Komodo ejderi ile gerçekten baş edebileceğini sanmıyordu.

Tam o sırada düşünceleri polis sirenleri tarafından bölündü.

Bu onu biraz canlandırdı. Kuşotu Sitesi'nde hiçbir zaman sorun olmazdı, belki de bir kerecik de olsa heyecan verici bir şey olabilirdi. Alis hemen ışığı söndürdü, böylece fark edilmeden dışarı bakabilirdi.

Sesler yakınlaştı. Alis nefesini tuttu. Birden fazla siren sesi varmış gibi geliyordu. Ciddi bir şey olmalıydı.

Birden, sirenler hafif bir uğultuyla, çok yakında bir yerde durdu. Alis ani oluşan sessizlikte, Isırgan Sokak'a dönen arabaların alçak uğultusunu duyuyordu.

Beş araç evinin önünde dururken gözlerine inanamamış bir şekilde onları izledi. Arabalar çok uzun ve simsiyahtı. Alis gerçekten de çok kötü bir şeyin habercisi olduklarını hissetti.

Gergin bir şekilde arabaların kapılarının açılışını izledi. Daha sonra yanıp sönen tüm mavi ışıklar ve farlar kapanınca Isırgan Sokak tekrar karanlığa büründü.

Perdenin arkasına çekilen Alis, sesleri dinlemeye başladı. Araba kapıları çarpıyor, öfkeli ayaklar çakıl taşlarını ezerek geliyor, evinin ön kapısını şiddetle çalıyordu.

Yanıt gelmedi.

“YA ŞİMDİ BU KAPIYI AÇIN YA DA HEMEN KIRARIZ!”

Alis titredi. *Dünyada neler oluyordu?*

Daha sonra ön kapının açıldığını duydu.

Perdeden dışarıya bakan Alis, salondan süzülen ışığın altında duran sekiz büyük kişi gördü. Hepsi parlak gümüş koruyucu kıyafetler ve maskeler giymişti.

Alis yutkundu. Bunlardan dördü demir sopaya benzer bir şey tutuyorlardı.

Yine de en kötüsü bu değildi. Onu kanını çekilircesine korkutan şey, diğer iki kişinin taşıdığı uzun nesnenin içinde bir kişi sığacak kadar büyük olmasıydı. Işığın içinden geçmesine bakılırsa şeffaf görünüyordu.

“Bay Dent?” Sesi kendinden emindi ve resmiydi. “Korkarım bir sorun var.”

“Siz kimsiniz?” diye sordu babası. “Ne istiyorsunuz?”

“Yetkili kişilerden emir aldık. Alis’i götürmeliyiz.”

Ne? Alis’in midesi altüst oldu. Gözlerini şeffaf kutudan ayıramadı. Yetişkinlerin sığabileceği kadar büyüktü, onu kolayca içine koyabilirdi...

“Neden? Ne yaptı ki o?” diye sordu Bayan Dent, kocasının arkasına saklanarak. Alis, annesinin eldiven, iki önlük, iki çift galoş, yüz siperliği ve saç filesi takmış olduğunu gördü. Bayan Dent, ziyaretçilerle baş edemiyordu.

Maskeli adam sesini alçaltarak öne doğru ilerledi.

Alis duymakta zorlanıyordu. Kapalı pencereden sadece bölük pörçük duyuluyordu.

“Acil durum... Beklenmedik... Sonuçlar... Tehlikeli... İri... Almamız gerekiyor... İri... Rus...”

Yine o İri Rus’tu. Peki, ama bu Rus kimdi? Ya da belki iri buz dediler? O hâlde sorun yok çünkü haftalardır buzlu hiçbir Şey yememiŐti. Ya da belki iri değil, başka bir Şeyi kastediyorlardı. İyi de ne ilgisi var bununla?

Düşünceleri birbirine girmiŐti. Alis seslere yoğunlaŐtı.

“Onu götürün, hemen Şimdi. Kesinlikle burada kalmayacak, kesinlikle!” dedi Bay Dent, sesi korkudan tiz çıkıyordu. “Ama içeri giremezsiniz, halıların hepsini mahvedeceksin. Onu size biz göndeririz.”

Beni götürmelerine izin verecekler! Hiçbir Şey yapmadan!
Alis aynı anda hem öfkelenip hem de korkmuŐtu. Ne yapacağını bilmiyordu.

O sırada ön kapı tamamen açılmıŐ olmalıydı çünkü bir ışık görünüp uzun siyah arabalardan dışarı yansdı.

Alis dıŐarıyı izlerken, ışık huzmesi en uzak arabanın arka koltuğunda hareketsiz oturan bir adamın yüzünü aydınlattı. Gözleri siyah kraterler gibiydi ama Alis’i korkudan sersemleten başka bir Şey vardı. Eğimli ıŐıkta, adamın solgun yüzü kusursuz bir balmumu maskesi gibi görünüyordu.

Tabii ki o değildir, diye düşündü Alis, giderek artan bir korkuyla onu inceliyordu.

Ama oydu.

Bacakları dehşetle titremeye başladığında yeni Her Şeyin Mükemmel Şekilde Düzenli Olmasından Sorumlu En İyi Bakan başını kaldırdı ve doğrudan ona baktı.